

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/182/2015
Identifikačné číslo spisu: 5014200854
Dátum vydania rozhodnutia: 24.05.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5014200854.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a z členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci žalobcu: Ing. O. X., bytom J., právne zastúpeného Mgr. Miroslavom Hanecom, advokátom so sídlom Hruštiny 602, 010 01 Žilina, za účasti: Ing. T. V., bytom T., proti žalovanému: Okresný úrad Žilina, odbor výstavby a bytovej politiky, so sídlom Andreja Kmeťa 17, 010 01 Žilina, za účasti: Stredoslovenská energetika - Distribúcia a.s., so sídlom Pri Rajčianke 2927/8, 010 47 Žilina, IČO: 36 442 151, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2/V/2014/00600/Kod zo dňa 30.04.2014, konajúc o odvolaniach podaných žalovaným a účastníkom na strane žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/127/2014-81 zo dňa 11. marca 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/127/2014-81 z 11. marca 2015 p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania vo výške 177,86 Eur na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Miroslav Hanec, Hruštiny 602, 010 01 Žilina, v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Žiline (ďalej v texte rozsudku len „prvostupňový súd“ alebo „krajský súd“) napadnutým rozsudkom podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. d) a e) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-ZA-OVBP2/V/2014/00600/Kod z 30. apríla 2014 a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania vo výške 682,73 Eur, pozostávajúcich zo súdneho poplatku vo výške 70,- Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 612,73 Eur, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podanou žalobou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-ZA-OVBP2/V/2014/00600/Kod z 30. apríla 2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Mesta Žilina č. s.: 18072/2013-49457/2013-OS-HL zo dňa 21. novembra 2013. Predmetným rozhodnutím Mesto Žilina vydalo rozhodnutie o umiestnenie stavby „Žilina- Trnové-Rozšírenie NNK pre spoločnosti v rámci PD“ v k.ú. O..

Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že predpokladom vydania rozhodnutia o umiestnení stavby v zmysle § 39a ods. 1, 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) je zistenie stavebným úradom v územnom konaní, či sú splnené zákonné podmienky ustanovené § 32 a nasl. stavebného zákona. V zmysle § 37 stavebného zákona v územnom konaní stavebný úrad sleduje verejné záujmy a súčasne skúma, či sú splnené zákonné podmienky ustanovené v § 38, teda sleduje ochranu vlastníckych práv.

Ďalej krajský súd uviedol, že z charakteristiky rozhodnutia o umiestnení stavby vyplýva, že ide o rozhodnutie, ktorým sa stavba priamo nerealizuje (k jej realizácii dochádza na základe stavebného povolenia, t. j. osobitného rozhodnutia vydaného v stavebnom konaní), čím k porušeniu práva vlastníkov pozemkov nemôže reálne dôjsť. Práve z takéhoto pohľadu podľa názoru súdu cez princíp ochrany vlastníckeho práva treba posudzovať, do akej miery je možné obmedziť práva vlastníkov ako účastníkov predmetného správneho konania.

Krajský súd konštatoval, že je nesporné, že podľa § 34 ods. 2 stavebného zákona sú účastníkmi konania právnické a fyzické osoby, ktorých vlastnícke alebo iné práva k pozemkom alebo stavbám, ako aj k susedných pozemkom alebo stavbám vrátane bytov môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté. Naproti tomu aplikácia § 3 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona (ďalej len „vyhláška č. 453/2000 Z.z.“), na základe ktorej ak ide o návrh na vydanie územného rozhodnutia o umiestnení líniovej stavby, nie je potrebné uviesť v návrhu údaje o všetkých známych účastníkoch konania, je vyjadrením spoločenského záujmu na realizácii verejno-prospešných stavieb, ktoré prechádzajú cez veľké množiny vlastníkov pozemkov, a teda aj účastníkov konania, pričom samotné konanie s každým vlastníkom pozemkov by presiahlo účel, ako aj možnosti konania o umiestnení stavby. Tu práve je potrebné poukázať na charakter rozhodnutia o umiestnení stavby, ktoré nemôže spôsobiť bezprostredné porušenie vlastníckeho práva, pretože len vytvára možnosť pre vydanie ďalšieho rozhodnutia v stavebnom konaní, ktoré sa už svojimi účinkami vlastníkov predmetných pozemkov môže dotknúť. Uvedené rozhodnutie je ale spôsobilým predmetom súdneho prieskumu. V tomto smere krajský súd poukázal na to, že otázka ochrany vlastníckych práv a oprávnených záujmov vlastníkov sa bude riešiť až v samotnom následnom stavebnom konaní. Ďalej poukázal na to, že predmetom územného konania nie je vyporiadavanie vlastníckych práv účastníkov konania ani určenie výšky náhrady či primeraného odškodnenia vlastníkov pozemkov dotknutých prípadnou výstavbou elektrického vedenia (rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 3Sžo 172/2010 zo dňa 9. novembra 2010).

Krajský súd s poukazom na § 37 ods. 1, ods. 2 a ods. 3 stavebného zákona uviedol, že prvostupňový správny orgán resp. ani žalovaný nevychádzal a nepoukazoval najmä na ustanovenia § 37 ods. 3 stavebného zákona, pričom žalovaný správny orgán v odôvodnení rozhodnutia len všeobecne konštatuje a poukazuje na územný plán Mesta Žiliny na jeho článok 2.18.4.3 - Energetika v oblasti energetickej infraštruktúry a to bez konkretizácie na konkrétne územie Žilina - Trnové a konkrétnu časť územia podľa situačného výkresu, ktorý je súčasťou územného rozhodnutia (prvostupňového), kde sa má stavba realizovať, uskutočniť, resp. umiestniť. Podľa názoru krajského súdu bude potrebné zo strany žalovaného správneho orgánu v kontexte s § 37 ods. 3 stavebného zákona vyhodnotiť konkrétne námietky žalobcu, ktoré podal v lehote stanovenej v oznámení o začatí územného konania ohľadne predmetného územného konania, či sú alebo nie sú tieto v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou. Tieto skutočnosti sú v jeho kompetencii a výslovne z tohto ustanovenia vyplývajú. Žalovaný správny orgán teda jednoznačne uvedie a poukáže na konkrétne ustanovenia územnoplánovacej dokumentácie - Mesta Žilina schválenej uznesením Mestského zastupiteľstva č. 15/2012, či navrhovaný stavebný zámer, zámerom a cieľmi je v súlade s územnoplánovacou dokumentáciou prijatou Mestom Žilina. Pokiaľ žalovaný uvedené skutočnosti uvádza vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 1. augusta

2014 - strana 3 vyjadrenia, na uvedené skutočnosti už nemožno prihliadať, nakoľko tieto nie sú časťou odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd považoval za dôvodnú námietku žalobcu, že stavebný úrad nemá doklad, na základe ktorého je Stredoslovenská energetika a s. oprávnená konať v mene Stredoslovenskej energetiky - Distribúcia a.s. v Žiline. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu krajský súd zistil, že v spise sa nachádza plnomocnenstvo Stredoslovenskej energetiky a.s., so sídlom Pri Rajčianke 8591/4, Žilina vo vzťahu k spoločnosti BRASS, s.r.o. Žilina aj na zastupovanie v územnom konaní pred stavebným úradom, ide o splnomocnenie zo dňa 24. januára 2013. Z tohto plnomocnenstva vyplýva, že Stredoslovenská energetika a.s., Žilina mala byť splnomocnená Stredoslovenskou energetikou - Distribúciou a.s., Žilina (stavebníkom) zrejme aj na konanie, ktoré je predmetom prieskumu v rámci tohto konania. Avšak v obsahu administratívneho spisu sa takéto splnomocnenie zo strany Stredoslovenskej energetiky Distribúcia a.s., Žilina, ktorá by splnomocnila Stredoslovenskú energetiku a.s., Žilina na územné konanie, nenachádza. Je zrejme, z výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu a aj z celého obsahu administratívneho spisu, že v rámci správneho územného konania sa konalo so stavebníkom Stredoslovenská energetika - Distribúcia a.s., Žilina, ktorý mal byť zastúpený spoločnosťou BRASS, s.r.o., Žilina. Uvedené je zrejme aj z toho, že z obsahu administratívneho spisu je zistené, že návrh na vydanie územného rozhodnutia vo vzťahu k predmetnej stavbe zo dňa 7. augusta 2013 bol podaný v zastúpení spoločnosťou BRASS, s.r.o., pričom aj ostatné písomnosti, ktoré boli dokladané do administratívneho spisu sú od spoločnosti BRASS, s.r.o.

Ďalej uviedol, že je nezrozumiteľné aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a teda aj neskôr druhostupňového správneho orgánu, čo sa týka podaného návrhu na vydanie územného rozhodnutia, keď správne orgány oboch stupňov tvrdia, že návrh na vydanie územného rozhodnutia bol zo dňa 28. septembra 2012 a zo dňa 23. októbra 2012, pričom v obsahu administratívneho spisu sa nachádza návrh Stredoslovenská energetika - Distribúcia a.s. v zastúpení BRASS, s.r.o. zo dňa 7. augusta 2013. Je tiež možné, že v danom prípade ide len o písaciu chybu, ktorú bude potrebné v rámci ďalšieho konania odstrániť (táto skutočnosť ale nespôsobuje ešte nezákonnosť rozhodnutia).

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd považoval za potrebné, aby v ďalšom konaní uvedené nezrovnalosti žalovaný správny orgán odstránil a to doložením plnomocnenstva zo strany Stredoslovenská energetika - Distribúcia a.s. vo vzťahu k Stredoslovenskej energetike a.s., resp. priamo pre spoločnosť BRASS, s.r.o. Taktiež bude potrebné riadne zdôvodniť, či predmetné umiestnenie stavby je alebo nie v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou a to v konkretizácii na konkrétne územie, podľa konkrétnej realizácie stavby, resp. podľa pripojeného situačného náčrtu, ktorý je súčasťou územného rozhodnutia.

Dôvodnou krajský súd uznal aj žalobnú námietku žalobcu, že neboli predložené záväzné stanoviská dotknutých orgánov, pričom žalovaný len stroho v odôvodnení rozhodnutia poukázal, že je výlučne na stavebnom úrade tieto skutočnosti posudzovať v zmysle ust. § 37 ods. 2 a 3 stavebného zákona. Žalobca v námietkach v rámci územného konania v stanovenej lehote uviedol, ktoré konkrétne vyjadrenia resp. stanoviská dotknutých orgánov chýbajú (námietka pod bodom č. 5). Žalovaný podľa názoru súdu mal odôvodniť a vyjadriť sa k týmto, či teda boli alebo neboli potrebné pri posudzovaní s poukazom na § 37 ods. 2 a 3 stavebného zákona, stanoviská resp. vyjadrenia uvedených orgánov. Bolo teda na žalovanom správnom orgáne, aby odôvodnil svoje rozhodnutie tak, aby mu nebolo možné vyčítať nedostatok odôvodnenia v zmysle ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku (§ 140 stavebného zákona).

Ako nedôvodnú krajský súd vyhodnotil žalobnú námietku žalobcu vo vzťahu k ochrannému pásu navrhovanej stavby, najmä teda, že nie je zrejme, či ochranné pásmo navrhovanej stavby nezasahuje do ďalších pozemkov, najmä do žalobcových pozemkov KNC č. 611/21 a KNC č. 611/3. Krajský súd poukázal na to, že pri aplikácii § 36 ods. 1 stavebného zákona platí tzv. koncentračná zásada s tým, že táto námietka ochranného pásma nebola uplatnená v zákonom stanovenej lehote, keď verejnou vyhláškou bolo oznámené začatie územného konania, pričom táto verejná vyhláška bola zverejnená na

úradnej tabuli mesta dňa 20. septembra 2013, pričom bola zvesená dňa 8. októbra 2013 a súčasne bola zverejnená aj na internetovej stránke. V oznámení o začatí územného konania Mesto Žilina - stavebný úrad upozornil účastníkov územného konania, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť na príslušnom správnom orgáne do 7 pracovných dní odo dňa oznámenia, pričom upozornil, že na neskôr podané námietky sa nebude prihliadať. Nesporne bolo preukázané, že žalobca doručil Mestskému úradu Žilina dňa 15. októbra 2013 námietky pod bodmi 1 až 7, pričom z obsahu týchto námietok nevyplýva, že by v rámci týchto námietok takto konkrétne, ako je to uvedené v žalobe namietal aj ochranné pásmo navrhovaného - plánovaného vedenia.

Ďalej súd vyhodnotil ako nedôvodnú ďalšiu námietku žalobcu, že v územnom rozhodnutí nie sú uvedené konkrétne parcelné čísla, na ktorých stavba stojí, čo je v rozpore s § 4 ods. 1 písm. c) vyhlášky 453/2000 Z.z. Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku žalobcu, že v danom prípade nejde o líniovú stavbu. S poukazom na § 139 ods. 3 písm. d) stavebného zákona podľa názoru krajského súdu, išlo nepochybne o vydanie územného rozhodnutia vo vzťahu k líniovej stavbe tak, ako je špecifikovaná vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia. S poukazom na ust. § 4 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 453/2000 Z.z., vzhľadom k tomu, že išlo o líniovú stavbu, nebolo potrebné, aby v rozhodnutí boli uvedené konkrétne druhy a parcelné čísla pozemkov podľa katastra nehnuteľností, na ktorých sa predmet územného rozhodnutia umiestňuje, postačoval opis územia. Tento opis územia vyplýva zo situačného výkresu, z ktorého je nepochybne zrejмый priebeh územia, resp. opis územia, t.j. trasa predmetnej líniovej stavby.

Nedôvodnou je podľa krajského súdu aj ďalšia námietka, čo sa týka používania skratiek NNK, táto nebola vznesená v rámci stanovenej lehoty na vznesenie námietok, pričom je nepochybne zrejмый, že ide o bežnú zaužívanú skratku technického charakteru.

Podľa názoru krajského súdu neobstojí ani námietka žalobcu, že navrhovateľ (stavebník) nemá ani súhlasy vlastníkov pozemkov, na ktorých sa má stavba umiestniť. Krajský súd uviedol, že námietku by mohli vzniesť jednotliví vlastníci pozemkov, cez ktoré by mala predmetná trasa elektrického vedenia prebiehať. Právo namietat tieto skutočnosti nepatrí žalobcovi ako vlastníkovi susediacich pozemkov k realizovanej stavbe.

Takisto je nedôvodná aj námietka, že rozhodnutie, resp. návrh na začatie územného konania neobsahuje zoznam všetkých známych účastníkov konania, druhy a parcelné čísla pozemkov dotknutých stavbou s uvedením vlastníckych a iných práv, parcelné čísla susedných pozemkov a susedných stavieb. V zmysle § 3 ods. 2 vyhlášky č. 453/2000 Z.z., ak ide o návrh na vydanie územného rozhodnutia o umiestnenie líniovej stavby v návrhu sa údaje podľa § 3 ods. 1 písm. c) a d) predmetnej vyhlášky č. 453/2000 Z.z. neuvádzajú, ale uvedie sa opis prebiehajúcich hraníc územia, t.j. neuvádza sa zoznam všetkých známych účastníkov územného konania, druhy a parcelné čísla pozemkov podľa katastra nehnuteľností s uvedením vlastníckych a iných práv, ktorých sa územné rozhodnutie týka, parcelné čísla susedných pozemkov a susedných stavieb.

Rovnako je nedôvodná aj námietka, že predložená projektová dokumentácia stavby je zmätočná, tým spôsobom, ako je uvedená žalobná námietka, nie je konkretizovaná v námietkach zo dňa 14. októbra 2013. Koncentračná zásada v stavebnom resp. v územnom konaní je vyjadrená v § 36 ods. 1 stavebného zákona a poskytuje účastníkom konania, aby pri ochrane svojich práv a oprávnených záujmov v stanovenej lehote vznášali pripomienky a námietky v priebehu územného konania. Účelom vymedzenia lehoty pre tento úkon je najmä požiadavka na zabezpečenie plynulosti a hospodárnosti konania, keď vznášanie ešte ďalších námietok zo strany účastníka konania by prakticky sťažovalo vydanie rozhodnutia a správne konanie by sa neúmerne predlžovalo.

Ani podľa názoru krajského súdu nemá súvis s preskúmanou vecou poukaz žalobcu na iné stavebné konanie, ktoré je samostatne vedené pred správnymi orgánmi.

Ďalej mal krajský súd za to, že nedôvodná je aj námietka, že stavebný úrad nenariadil ústne pojednávanie

spojené s miestnym zisťovaním v súlade s § 36 ods. 1 stavebného zákona. Podľa názoru krajského súdu je len subjektívnym názorom žalobcu, že stavebnému úradu nie je známe stavbou dotknuté územie a nepozná ďalšie podstatné súvislosti stavby. Poukázal najmä na ust. § 36 ods. 2 stavebného zákona, kedy od ústneho pojednávania môže stavebný úrad upustiť v prípade, že je pre územie spracovaná územnoplánovacia dokumentácia, na základe ktorej možno posúdiť návrh na územné rozhodnutie. Ak stavebný úrad upustí od ústneho pojednávania, určí lehotu, do ktorej môžu účastníci uplatniť námietky a upozorní ich, že sa na neskoršie podané námietky neprihliadne. Oznámením o začatí územného konania zo dňa 18. septembra 2013 Mesto Žilina - stavebný úrad začal územné konanie v predmetnej veci, zároveň upozornil účastníkov konania, že svoje námietky a pripomienky môžu uplatniť na príslušnom správnom orgáne do 7 pracovných dní od doručenia oznámenia, nakoľko na neskôr podané námietky sa nebude prihliadať. V oznámení uviedol, že pre dané územie je spracovaná a schválená územnoplánovacia dokumentácia, z tohto dôvodu upustil stavebný úrad podľa § 36 ods. 2 stavebného zákona od ústneho pojednávania a miestneho zisťovania v predmetnej veci, čo preukazuje neodôvodnenosť námietky žalobcu.

Krajský súd uviedol, že bude potrebné, aby žalovaný správny orgán odstránil nedostatok dôvodov uvedených v rozhodnutí vo vzťahu k námietke žalobcu, že stavebný úrad nemal k územnému konaniu, resp. k rozhodnutiu ako podklady - stanoviská dotknutých orgánov, ktoré špecifikoval v námietke pod bodom č. 5, či sú alebo nie sú potrebné, najmä s poukazom na § 37 ods. 1 až 3 stavebného zákona. Rovnako sa bližšie vyjadri a odkáže, či navrhovaná stavba je alebo nie je v rozpore s územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Žiliny. Žalovaný tiež odstráni nezrovnalosti ohľadom splnomocnenia tak, ako je uvedené v odôvodnení tohto rozsudku, pričom súd teda rozhodnutie žalovaného správneho orgánu vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval za rozhodnutie predčasné.

Krajský súd v Žiline po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj prvostupňového správneho rozhodnutia vrátane postupov oboch správnych orgánov v rozsahu danom žalobnými dôvodmi žalobcu mal za to, že rozhodnutie žalovaného bolo potrebné zrušiť pri aplikácii ust. § 250j ods. 2 písm. d) a e) O.s.p. a to pre nedostatok dôvodov, resp. nezrozumiteľnosť rozhodnutia a pre inú vadu zistenú v konaní, ktorá mala vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Žalobca bol v konaní úspešným účastníkom konania, preto má pri aplikácii ust. § 250k ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania. Krajský súd priznal odmenu za štyri úkony právnej služby, a to za:

1. prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 4. júla 2014, ako vyplýva z plnomocenstva doloženého k žalobe, v súlade s § 13a ods. 1, písm. a) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) vo výške 134,- Eur,
2. písomné podanie na súd - žalobu zo dňa 16. júla 2014 v súlade s § 13a ods. 1, písm. c) vyhlášky vo výške 134,- Eur,
3. účasť na pojednávaní dňa 11. februára 2015 v súlade s § 13a ods. 1, písm. d) vyhlášky vo výške 139,83 Eur,
4. účasť na pojednávaní dňa 11. marca 2015 v súlade s § 13a ods. 4 veta prvá vyhlášky vo výške 69,92 Eur, v celkovej výške 477,75 Eur.

Súd v súlade s § 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky priznal ako hotové výdavky právneho zástupcu aj režijný paušál za rok 2014 (2 x 8,04 Eur) a za rok 2015 (2 x 8,39 Eur); režijný paušál spolu 32,86 Eur + DPH (20%) vo výške 102,12 Eur, odmena celkom 612,73 Eur. Súd priznal ako trovy konania aj zaplatený súdny poplatok vo výške 70 Eur.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie, a to z dôvodu, že výroková časť rozsudku krajského súdu nemá oporu v jeho preskúmvacej činnosti a neobsahuje žiadnu zo zákonných podmienok pre jeho výrok o zrušení podľa § 250j ods. 2 písm. d) a e) OSP, nesprávneho a nedostatočného posúdenia veci krajským súdom vo vzťahu k žalobným námietkam a vo vzťahu k podkladom administratívneho správneho rozhodnutia a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietá a žalobcovi náhradu trov konania nepriznáva.

V podanom odvolaní uviedol, že žalovaný má za to, že predložený zámer navrhovateľa, ktorý rieši potrebu zabezpečiť dodávku elektrickej energie do existujúceho areálu bývalého PD, v budovách ktorého sa v súčasnosti nachádzajú viaceré súkromné prevádzky, formou novej zahusťovacej trafostanice a nového vedenia NN, posudzoval v súlade s ust. § 37 ods. 1 a 2 stavebného zákona, najmä z toho hľadiska, či tento neodporuje záujmom mesta, z hľadiska jeho územného rozvoja alebo hľadísk sledovaných podľa osobitných predpisov. Odvolací orgán po oboznámení sa s platnou územnoplánovacou dokumentáciou mesta Žilina, ktorá v návrhu záväzných častí v Zásadách a regulatívoch umiestnenia verejného dopravného a technického vybavenia územia v čl.2.18.4.3 Energetika v oblasti energetickej infraštruktúry v nadväznosti na ÚPN VÚC ŽK priamo v bode 3 vyžaduje zabezpečiť spoľahlivú a bezpečnú dodávku a prenos elektrickej energie dobudovaním elektrizačnej rozvodnej sústavy kraja v nadväznosti na sústavu SR a sústavu medzištátnu, v bode 7 nové nároky na transformačné výkony vyžaduje riešiť novými zahusťovacími trafostanicami alebo rekonštrukciou stávajúcich a to formou výmeny transformátorov a v ďalších bodoch kladie požiadavky na technické riešenie nových vedení VN a NN (v zastavanom území káblami v zemi) dospel k nepochybnému záveru, že navrhovaný zámer v celom rozsahu rešpektuje hľadiská a zásady v nej prijaté a schválené.

Podľa § 11 ods. 5 a 6 stavebného zákona územný plán jednej alebo aj viacerých obcí ustanovuje všeobecné hlavné zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia vrátane zásad a regulatívov verejného dopravného a technického vybavenia atď. a súčasne ustanovuje, pre ktorú časť obce je potrebné obstaráť a schváliť územný plán zóny. Obsah územného plánu obce ďalej upravuje vyhláška č. 55/2001 Z.z. o územnoplánovacích podkladoch územnoplánovacej dokumentácii (ďalej len „vyhláška č. 55/2001 Z.z.“) v ust. § 12.

Podľa § 12 ods. 1 a 2 stavebného zákona v spojení s ust. § 13 vyhlášky č. 55/2001 Z.z., územný plán zóny tieto všeobecné zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia podľa územnoplánovacej dokumentácie ustanovuje už podrobnejšie. Podrobnosť tohto riešenia vychádza z jeho úlohy, že sa ním už určuje konkrétne umiestnenie stavieb na jednotlivých pozemkoch, ich architektonické a hmotové riešenie, zabezpečujú podmienky na uličné a stavebné čiary, hĺbka, šírka a výška zástavby, ustanovujú podmienky zabezpečenia líniových dopravných stavieb a technickej vybavenosti (kapacity, trasovanie a rozmerové parametre) a pod.

Z uvedeného jednoznačne podľa žalovaného vyplýva, že kým územný plán obce ustanovuje všeobecné hlavné zásady a regulatívy priestorového a funkčného využívania celého územia obce alebo obcí, až územný plán zóny, za predpokladu, že jeho obstaranie a schválenie sa podľa územného plánu obce pre určitú časť jeho vymedzeného územia vyžaduje, už tieto zásady a regulatívy jeho priestorového a funkčného využívania tohto vymedzeného územia bližšie spodrobňuje, t.j. ustanovuje podmienky umiestňovania stavieb na konkrétnych pozemkoch vrátane podmienok zabezpečenia ich dopravnej a technickej infraštruktúry.

Ďalším rozdielom medzi týmito dvoma územnoplánovacími dokumentáciami je, že kým pri územnom pláne obce základnou mierkou pre jeho spracovanie je 1 : 5 000, resp. 1 : 2000, prípadne 1 : 10 000 a to podľa veľkosti riešeného územia, pri územnom pláne zóny vychádzajúc z jeho úlohy „spodrobnie ustanovujúcich podmienok pre umiestnenie stavieb“ sa toto riešenie robí na výkresoch, ktorých podkladom sú pozemkové mapy evidencie katastra nehnuteľností doplnené výškopisom v M 1 : 1 000 (2 880), 1 : 500 a 1 : 200. Je to tak, preto, že územný plán zóny môže nahrádzať rozhodnutie o umiestnení stavby (§ 39a ods. 3 písm. a) stavebného zákona).

Podľa územnoplánovacej dokumentácie mesta Žilina čl. 2.18.12 Určenie, pre ktoré časti mesta je potrebné obstaráť a schváliť územný plán zóny, neustanovuje potrebu obstaráť územný plán zóny pre kat. územie O. (viď. príloha I).

Názor krajského súdu v jeho odôvodnení, že žalovaný bol povinný jednoznačne uviesť a poukázať na konkrétne „ustanovenia“ územnoplánovacej dokumentácie mesta Žilina, ktoré ustanovenia mal súd na zreteli sám neuviedol, považuje žalovaný za arbitrárny, nezrozumiteľný a nedostatočný. Žalovaný má zato, že krajský súd vážnym spôsobom spochybnil svoju schopnosť kvalifikovane a dostatočne odborne poznať jednotlivé stupne územnoplánovacích dokumentácií, ich účel a úlohu. Žalovaný v žiadnom prípade sa vo svojom odôvodnení neobmedzil len na všeobecný odkaz na existenciu územnoplánovacej dokumentácie mesta Žilina a na jej článok, ale tento článok do svojho odôvodnenia aj náležite z textovej časti jeho záväznej časti v odôvodnení rozhodnutia uviedol. Žalovaný nesúhlasí ani so záverom súdu, že skutočnosti preukazujúce súlad navrhovaného zámeru s územnoplánovacou dokumentáciou mal uviesť až vo vyjadrení k žalobnému návrhu na str. 3 uvedením označenia vymedzených častí znakmi 8.31.BI/10, 8.31.OV/04 a 8.31.VS/01, nakoľko v týchto územnoplánovacia dokumentácia len všeobecne v jej zásadách a regulatívoch uvádza dobudovanie technickej dopravnej infraštruktúry. Spôsob tohto dobudovania je podrobnejšie upravený práve vo vyššie uvedenom čl. 2.18.4.3 Energetika.

Žalovaný ďalej poukázal aj na druh umiestňovanej stavby, a to že ide líniovú stavbu, pri ktorej sa podľa ust. § 3 ods. 2 a § 4 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 453/2000 Zz. v spojení s ust. § 36 ods. 4 stavebného zákona parcelné čísla pozemkov, po ktorých má byť jej trasa vedená podrobne neuvádzajú a jej odstupy od susediacich pozemkov sa neuvádzajú tak v návrhu na vydanie rozhodnutia ako aj v rozhodnutí samom.

Súd v správnom súdnictve preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postup správnych orgánov predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe, t. j. v medziach žaloby. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný a nemôže ho prekročiť. Súd teda nevyhľadáva za žalobcu konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 OSP majú tvoriť obsah žaloby a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je podľa § 250h OSP viazaný. Z ustanovenia § 249 ods. 2 OSP vyplýva zásada iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí súd zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia. Žalovaný má zato, že krajský súd v danom prípade prekročil medze zákona (§ 250j ods. 3 OSP), keď vytýkanú nedostatočnosť posúdenia stavebného zámeru s územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Žilina sám za žalobcu dohľadával v snahe preukázať nedostatky odvolacieho rozhodnutia a jeho nepreskúmateľnosť s cieľom dosiahnuť tak jeho zrušenie.

Za arbitrárne pre zrušenie rozhodnutia považuje žalovaný aj odôvodnenie súdu, v ktorom vyslovil, že žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia sa len stroho vysporiadal s odvolacou námietkou žalobcu, v ktorej mal poukazovať na absenciu ďalších vyjadrení a stanovísk niektorých dotknutých orgánov, ktoré v odvolaní uviedol, a že podľa jeho názoru bolo potrebné pri posudzovaní s poukazom na ust. § 37 ods. 2 a 3 stavebného zákona sa jednotlivito vyjadriť ku každému odvolateľom uvedenému dotknutému orgánu tak, či jeho záväzné stanovisko bolo alebo nebolo pre rozhodnutie potrebné. Verejným záujmom podľa ust. § 37 ods. 2 v spojení s ust. § 126 ods. 1 stavebného zákona sa rozumejú záujmy chránené osobitnými zákonmi, všeobecne záväznými vyhláškami, nariadeniami, záväznými časťami slovenských technických noriem a pod. Posúdenie súladu s nimi vykonáva stavebný úrad ako príslušný prvostupňový orgán štátnej správy. V konaní tento správny orgán preto v prvom rade vždy najprv náležite určí okruh dotknutých orgánov a to v rozsahu, v akom by mohli byť záujmy, ktorých ochranu zabezpečujú podľa osobitných predpisov, dotknuté. Pri ich určení vychádza predovšetkým z ustanovenia § 126 stavebného zákona, ktoré sa týka ochrany zložiek životného prostredia a iných osobitných záujmov podľa toho, o aký druh stavby ide, na aký účel sa má stavba užívať, ktoré záujmy budú stavbou dotknuté, kde je stavba umiestnená, či sú v predmetnom území vyhlásené ochranné pásma, a pod. Úlohou odvolacieho orgánu podľa § 59 ods. 1 správneho poriadku je odvolaním napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu preskúmať a ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplniť, prípadne zistené vady odstrániť.

Žalovaný po preskúmaní podkladov v odvolacom konaní nezistil z hľadiska vymedzenia dotknutých orgánov zo strany prvostupňového správneho orgánu, od ktorých sa záväzné stanovisko podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona k návrhu na umiestnenie stavby vyžadovalo žiadne nedostatky, ktoré by odôvodňovali jeho konanie doplniť napríklad doplnením chýbajúceho záväzného stanoviska. Žalobca v odvolacích námietkach okrem vymenovania dotknutých orgánov, o ktorých sa mylne domnieval že pred vydaním rozhodnutia mali byť zo strany prvostupňového správneho orgánu zabezpečené, neuviedol konkrétne ustanovenia príslušných právnych predpisov, z ktorých by oprávnenie týchto dotknutých orgánov vyjadriť sa k stavebnému zámeru malo vyplývať.

Ďalej žalovaný uviedol príklady posúdenia prípadných vyjadrení k jednotlivým orgánom uvádzaným žalobcom. Žalovaný uviedol len demonštratívny príklad, pre ktoré sa vyjadrenia dotknutých orgánov uvádzaných žalobcom v žalobe nevyžadovali. K ďalším dotknutým orgánom uvádzaných odvolateľom ako Krajské riaditeľstvo policajného zboru, Dopravný podnik mesta Žilina, SVP Banská Bystrica, Žilinský samosprávny kraj, Lesy SR atď. (líniová trasa nebude vedená v blízkosti toku, pásmom lesa alebo ochranného pásma) a napríklad aj jeho požiadavka na vyjadrenie Okresného úradu - odboru starostlivosti o životné prostredie a súčasne aj Mestského úradu - odboru životného prostredia sa žalovaný ďalej podrobne nezaoberal, nakoľko mal zato, že žalobca nemal a nemá nielen odbornú spôsobilosť, ktorá by ho oprávňovala k určovaniu okruhu dotknutých orgánov ako aj z dôvodu, že vyvracať tvrdenie žalobcu pri každom ním uvádzanom dotknutom orgáne by bolo absolútne nadbytočné, bez opodstatnenia a zaťažujúce odôvodnenie rozhodnutia. Z obsahu odvolania je podľa žalovaného zrejme, že žalobca podaním odvolania v tomto smere nesledoval cieľ na ochranu svojich súkromných záujmov, ale uzurpoval si ním chrániť verejné záujmy, ktoré mu zákon nezveruje, a ktorých rozsah si doslova v odvolaní vymýšľal.

Žalovaný má zato, že nie je jeho povinnosťou v odôvodnení svojho rozhodnutia dávať detailné odpovede na všetky otázky nastolené odvolateľom, tak ako to vyslovil krajský súd vo svojom odôvodnení, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam a dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia, tzn. bez toho, aby ako v danom prípade zachádzal do každého osobitného právneho predpisu a podrobne vyvracal tak žalobcom namietanú absenciu vyjadrenia dotknutých orgánov. Pokiaľ ide o tvrdenia žalobcu, že k územnému konaniu navrhovateľ predložil záväzné stanoviská k stavebnému konaniu a nie k územnému konaniu sa žalovaný rovnako nevyjadroval, keďže je zrejme, že ak dotknuté orgány dali svoj súhlas už k uskutočneniu stavby, tento súhlas sa nepochybne vzťahoval aj k jej umiestneniu.

Žalovaný z vyššie uvedených dôvodov mal zato, že neboli splnené zákonné predpoklady na zrušenie jeho rozhodnutia podľa ust. § 250j ods. 2 písm. d) OSP a nesúhlasí ani so zrušením jeho rozhodnutia podľa ust. § 250j ods. 2 písm. e) OSP. Ak žalobca poukazuje na skutočnosť, že postupom správnych orgánov mu bola odňatá možnosť ochrany jeho práv, musí uviesť, pri ktorom procesnom úkone sa tak malo stať, aké vyjadrenia chcel v priebehu správneho konania uplatniť a čo je dôsledkom znemožnenia ich uplatnení, teda aké subjektívne právo žalobcu malo byť v tejto súvislosti porušené.

Krajský súd podľa vyššie uvedených zákonných ustanovení a zásad nepostupoval, nakoľko žalobca v žalobe skutočnosti preukazujúce také vady konania, pre ktoré mu mala byť odňatá možnosť uplatňovať v správnom konaní svoje námietky a pripomienky k návrhu za účelom ochrany svojich práv alebo bolo ich uplatnenie sťažené, a mali mať za následok zrušenie rozhodnutia žalovaného súdom podľa § 250j ods. 2 písm. e) OSP, neuviedol a tieto skutočnosti neuviedol v odôvodnení rozsudku ani súd.

III.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca vo svojom písomnom vyjadrení z 13. mája 2015, v ktorom uviedol, že o tom, že žalovaným vydané rozhodnutie bolo nezákonne vydané, svedčí aj to, že žalovaný si nepreveril, a preto ani nezistil pri svojom postupe v rámci odvolacieho konania stavby, že vôbec nie je potreba zabezpečiť dodávku elektrickej energie do existujúceho areálu bývalého poľnohospodárskeho družstva (PD) nachádzajúceho sa v Žiline - Trnovom, v k.ú. O., pretože dodávku elektrickej energie do

celého areálu zabezpečuje samotný navrhovateľ stavby - Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. subjektom - tým, ktoré sú účastníkmi územného konania - zabezpečuje od začiatku dodávania elektrickej energie túto dodávku v rozpore so zákonom.

Žalovaný na strane 2, vo štvrtom odseku podaného odvolania uvádza: „Žalovaný má zato, že predložený zámer navrhovateľa (SSE-D, a.s., Žilina), ktorý rieši potrebu zabezpečiť dodávku elektrickej energie do existujúceho areálu bývalého PD, v budovách ktorého sa v súčasnosti nachádzajú viaceré súkromné prevádzky formou novej zahusťovacej trafostanice a nového vedenia NN ...“ - žalovaný dodnes nemá vedomosť o tom, resp. si nezistil ani takú podstatnú a dôležitú skutočnosť, že predmetom zámeru navrhovateľa, a teda navrhovanej stavby, nie je žiadna nová zahusťovacia trafostanica (ani žiadna iná trafostanica), pretože existujúca trafostanica č. 5500, ktorá je postavená a umiestnená priamo v areáli bývalého PD Trnové, je plne kapacitne postačujúca, a ešte má aj dostatočnú rezervu na prípadné rozšírenie. Uviedol, že stále nemá vedomosť o tom, že navrhovaná stavba je napájaná z tejto existujúcej trafostanice č. 5500 nachádzajúcej sa priamo v riešenom areáli a lokalite, a že zároveň táto existujúca trafostanica č. 5500 zabezpečuje dodávku elektrickej energie pre oveľa väčšie územie a lokalitu, ako rieši navrhovateľ predloženým zámerom. Predložený zámer rieši iba malú časť existujúceho areálu bývalého PD Trnové.

Neznalosť žalovaného o skutkovom stave vyplýva podľa žalobcu z nasledovných skutočností:

Navrhovaná stavba je napojená z existujúcej trafostanice č. 5500, nachádzajúcej sa na pozemku KN-C parcelné číslo 606, v k.ú. O. (t.j. v existujúcom areáli bývalého PD Trnové - vlastníkom tohto pozemku je žalobca), táto trafostanica nie je majetkom navrhovateľa - Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. Navrhovateľ nepredložil stavebnému úradu ani žalovanému žiadnu zmluvu ani inú písomnú dohodu s vlastníkom trafostanice o tom, že z nej môže predmetnú stavbu napojiť. Nepredložil tiež žiadnu zmluvu ani inú písomnú dohodu so žalobcom ako s vlastníkom dotknutých pozemkov. Tieto skutočnosti boli stavebnému úradu zrejmé, a namietal ich už predtým v územnom konaní, a tiež aj neskôr v odvolacom konaní a prebiehajúcom súdnom konaní.

Ďalej žalobca uviedol, že navrhovaná stavba má zároveň priamu súvislosť s už predtým nezákonne postavenou stavbou: „Istiaca prípojková skriňa, elektrické prípojky“ na pozemkoch KN-C parcelné čísla: 606 a 593/8 v k.ú. O., ktorú rieši stavebný úrad pod číslom spisu: 8841/2011-8282/2012-OS-MT. Stavebný úrad dňa 22. marca 2012 pri výkone štátneho stavebného dohľadu na mieste stavby zistil, že stavebníkom v prípade tejto „čiernej“ stavby je presne tá istá spoločnosť ako navrhovateľ v prípade predmetného súdneho konania, t.j. Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., ktorá zrealizovala pripojenie nových odberných miest pre spoločnosti v rámci PD (tvrdí, že ich zrealizovala presne pre tie isté spoločnosti a odberateľov, ktorí sú práve teraz predmetom navrhovanej stavby: „Žilina - Trnové - Rozšírenie NNK pre spoločnosti v rámci PD“ a de facto predmetnou stavbou nahrádza už predtým nezákonne postavené stavby z jestvujúcej transformačnej stanice č. 5500 do istiacej prípojkovvej skrine a elektrické prípojky NN bez povolenia príslušného stavebného úradu.

Následne stavebný úrad rozhodnutím č.s.: 8841/2011-8282/2012-OS-MT zo dňa 4. júna 2012 vyzval stavebníka (Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s.) aby v súlade s § 60 ods. 1 stavebného zákona v lehote do 90 dní odo dňa doručenia výzvy podal žiadosť o vydanie dodatočného stavebného povolenia v zmysle vykonávacej vyhlášky č. 453/2000 Z.z.

Stavebný úrad podľa žalobcu vo veci nezákonne uskutočnených stavieb nekoná, je nečinný, z podľa žalobcu koná v rozpore so zákonom aj napriek tomu, že stavebník nielen že stavebnému úradu nepredložil požadované doklady v stanovenej lehote, ale ani v tejto lehote nepodal žiadosť o vydanie dodatočného stavebného povolenia.

Napriek týmto skutočnostiam stavebný úrad bez akýchkoľvek problémov uskutočnil územné konanie údajnej novej stavby pod názvom „Žilina - Trnové - Rozšírenie NNK pre spoločnosti v rámci PD“, samozrejme preto aj určil, že sa jedná o líniovú stavbu, a tým ju oznámil iba verejnou vyhláškou,

nenariadil ani ústne pojednávanie, ani miestne zisťovanie, nepožadoval od navrhovateľa zoznam právnických osôb a fyzických osôb, ktoré prichádzajú do úvahy ako účastníci konania a sú navrhovateľovi známi, nepožadoval od navrhovateľa ani to, či má k pozemkom vlastnícke alebo iné právo v súlade so stavebným zákonom a aj napriek uvedenému vydal rozhodnutie o umiestnení stavby bez akýchkoľvek problémov a následne žalovaný potvrdil stavebným úradom nezákonne uskutočnené územné konanie a nezákonne vydané rozhodnutie.

Ďalej žalobca poukázal na tvrdenie žalovaného na strane 2, vo štvrtom odseku podaného odvolania, cit.: „Žalovaný má zato, že predložený zámer navrhovateľa (Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s.), ktorý rieši potrebu zabezpečiť dodávku elektrickej energie do existujúceho areálu bývalého PD, v budovách ktorého sa v súčasnosti nachádzajú viaceré súkromné prevádzky, formou novej zahusťovacej trafostanice a nového vedenia NN, posudzoval v súlade s ustanovením § 37 ods. 1 a 2 stavebného zákona, najmä z toho hľadiska, či tento neodporuje záujmom mesta z hľadiska územného rozvoja alebo hľadiskám sledovaných podľa osobitných predpisov.“ - sám žalovaný ako aj predtým stavebný úrad neposudzovali navrhovaný predložený zámer (stavbu) v súlade s § 37 ods. 2 stavebného zákona, nepreskúmali návrh, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a predpisom, ktoré ustanovujú podmienky umiestnenia technických zariadení (napr. ochranné pásma navrhovanej stavby - je potrebné v súlade s platným zákonom č. 251/2012 Z.z. priamo vyznačiť do situácie stavby v projektovej dokumentácii ochranné pásmo - pri NN 1kV v kábli je stanovené ochranné pásmo 1m na každú stranu od osi uloženého kábla), podmienky ochrany prírody, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu atď., a neposudzovali ho ani v súlade s § 37 ods. 3 stavebného zákona, nezabezpečili v územnom konaní stanoviská všetkých dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad, a neposúdili riadne ani vyjadrenia účastníkov konania a ich námietky.

K tvrdeniu žalovaného, že v danom prípade ide o líniovú stavbu, žalobca uviedol, že sa nejedná o líniovú stavbu, pretože sa nejedná o rozvod elektriny, ale iba o nový prívod elektriny (resp. prípojku NN), a teda zlegalizovanie už predtým nezákonne zrealizovaných stavieb jednak navrhovateľom a spoločnosťami v areáli PD. Účelovo bola vytvorená nová tzv. líniová stavba, pritom sa jedná iba o novú elektrickú prípojku NN pre už nezákonne pripojených odberateľov.

K jednotlivým príkladom dotknutých orgánov uvádzaných žalovaným, žalobca k Okresnému úradu Žilina - odbor pozemkový a lesný sa vyjadril, že žalovaný nesprávne uvádza, že: „Pretože predmetom stavebného zámeru sú objekty podzemného vedenia a objekt TS (trafostanice) nepresiahne 25 m², záväzné stanovisko tohto dotknutého orgánu sa nevyžadovalo“. Predmetom stavebného zámeru navrhovateľa v skutočnosti nie sú objekty podzemného vedenia, ale nadzemná istiacia skriňa VRIS1, elektrická prípojka NN (1-kV káblové vedenie v zemi káblom AYKY-J 3x240+120 mm²) v celkovej dĺžke 475 m a nadzemná rozvodná istiacia pilierová skriňa SR 6.1, predmetom zámeru vôbec nie je objekt TS (trafostanice) - a preto nemôže presiahnuť záber 25 m².

Nakoľko pri realizácii stavby by došlo k dočasnému záberu v celkovej výške cca 475 m² (celková dĺžka trasy - 475m x šírka ryhy potrebná na výkop - cca 1 m, 475 m x 1 m = 475 m²), a teda aj poľnohospodárskej pôdy, navrhovateľ bolo povinný predložiť stavebnému úradu stanovisko Okresného úradu Žilina, pozemkového a lesného odboru k pripravovanému zámeru na poľnohospodárskej pôde v k. ú. Trnové, ako príslušného správneho orgánu, v súlade so zákonom č. 220/2004 Z.z. o ochrane a využívaní poľnohospodárskej pôdy a o zmene zákona č. 245/2003 Z.z. o integrovanej prevencii a kontrole znečisťovania životného prostredia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 4, § 8, § 9 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene doplnení niektorých zákonov.

K Okresnému úradu - odbor krízového riadenia uviedol, že v zmysle § 140a stavebného zákona v súlade s § 6 ods. 1 písm. g) a § 14 ods. 2 zákona NR SR č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov Okresný úrad Žilina vydáva k predloženej projektovej dokumentácii pre územné rozhodnutie záväzné stanovisko z hľadiska civilnej ochrany.

Krajský pamiatkový úrad Žilina ako príslušný orgán štátnej správy na ochranu pamiatkového fondu podľa § 3 písm. c) a § 9 ods. 5 a v súlade s § 41 ods. 4 zákona č. 49/2002 Z.z. o ochrane pamiatkového fondu v znení neskorších predpisov a úprav vydáva podľa § 30 ods. 4 pamiatkového zákona záväzne stanovisko ku každej stavbe, ktorá bude realizovaná v zemi. Požiadavky zvyčajne určené v záväznom stanovisku vyplývajú z ustanovení pamiatkového zákona vzhľadom k tomu, že nie je možné vylúčiť narušenie doposiaľ nepreskúmanej archeologickej lokality. Počas obhliadky výkopov totiž môže zástupca krajského pamiatkového úradu identifikovať relevantné archeologické nálezy, na základe ktorých následne príslušný stavebný úrad určí podľa § 127 ods. 1 a 2 stavebného zákona podmienky zabezpečenia týchto archeologických nálezov formou vykonania pamiatkového záchranného archeologického výskumu. Podľa § 40 ods. 2 a 3 pamiatkového zákona a § 127 stavebného zákona v prípade zistenia, resp. archeologických nálezov počas realizácie stavby musí nálezca alebo osoba zodpovedná za vykonávanie stavebných prác ihneď nález oznámiť Krajskému pamiatkovému úradu. Nález sa musí ponechať bez zmeny až do obhliadky.

Vyjadrenie spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia a.s. bolo podstatné a veľmi dôležité pre posúdenie stavby, najmä čo sa týka existencie všetkých jestvujúcich elektroenergetických zariadení v riešenom území, pretože na základe tohto vyjadrenia by nielen stavebný úrad, ale aj žalovaný, zistili, že predmetná stavba nie je potrebná a sleduje iba jeden cieľ - vyriešiť niekoľkoročné problémy súvisiacich „čiernych“ stavieb v riešenom území, že súčasťou stavby nie je ani nová zahusťovacia trafostanica, ani nový rozvod elektriny a teda ani žiadna líniová stavba, že preto v názve stavby nie sú uvedené ani spoločnosti v rámci PD, ktoré treba pripojiť, ani parcelné čísla pozemkov, cez ktoré je stavba navrhnutá (pretože na 90% sú to takí vlastníci pozemkov, ktorí zároveň vystupujú ako živnostníci alebo ako konatelia spoločností, ktoré je údajne potrebné stavbou pripojiť na elektrickú energiu, hoci pripojení sú už niekoľko rokov). Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a zaviazal žalovaného na náhradu trov odvolacieho konania vo výške 177,86 € za jeden úkon právnej služby- vyjadrenie k odvolaniu žalovaného - odmena 139,83 € + režijný paušál 8,39 € + 20% DPH 29,64 € = 177,86 €.

IV.

K odvolaniu žalovaného sa vyjadril aj pribratý účastník konania vo vyjadrení z 15. mája 2015, v ktorom uviedol, že sa v plnej miere stotožňuje s odvolacími dôvodmi žalovaného a poukázal na svoje podané odvolanie z 27. apríla 2015.

V.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie pribratý účastník. V podanom odvolaní k nepredloženiu plnej moci na zastupovanie pribratého účastníka ako navrhovateľa v stavebnom konaní uviedol, že medzi spoločnosťou Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. a spoločnosťou Stredoslovenská energetika, a.s. bola dňa 30. júna 2007 uzatvorená zmluva o poskytovaní služieb, ktorej predmetom bolo okrem iného, aj poskytovanie služieb spoločnosťou Stredoslovenská energetika, a.s. spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. v oblasti realizácie energetických stavieb v prospech Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. Nakoľko táto zmluva je obchodným tajomstvom spoločnosti Stredoslovenská energetika, a.s. aj spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. v administratívnom spise síce voľne nebola doložená, ale stavebnému úradu bolo umožnené do zmluvy nahliadnuť za účelom overenia tejto skutočnosti. Na základe toho stavebný úrad konal so stavebníkom Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. Preto považuje uvedenú námietku krajského súdu za nedôvodnú, nakoľko stavebný úrad mal overenú skutočnosť, že Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. má byť stavebníkom v predmetom územnom konaní a na Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. majú zniet' všetky povolenia vydané stavebným úradom. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak že žalobu žalobcov zamietla.

VI.

K podanému odvolaniu pribratého účastníka sa vyjadril žalobca v písomnom vyjadrení zo 14. mája 2015,

v ktorom uviedol, že tvrdenia uvedené v odvolaní sú účelové a dodatočne vykonštruované a nemajú právny základ. Splnomocnenie na zastupovanie v územnom konaní sa preukazuje zákonom ustanoveným spôsobom, ktorým nie sú časti zmlúv. Žiadne splnomocnenie nebolo súčasťou správneho spisu. Tvrdenie v odvolaní, ani predkladanie výňatkov z nejakých zmlúv nie je spôsobilé odstrániť nedostatok zistený súdom v postupe správneho orgánu. Podľa žalobcu, ak by správny orgán postupoval podľa zákona, príbratý účastník by nemal potrebu vysvetľovať pochybenia správneho orgánu a ospravedlňovať ich novými dôkazmi.

Záverom uviedol, že krajský súd správne vyhodnotil namietané chýbajúce splnomocnenie a navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a zaviazal príbratého účastníka konania nahradiť trovy odvolacieho konania vo výške 177,86 € za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu príbratého účastníka - odmena 139,83 € + režijný paušál 8,39 € + 20% DPH 29,64 € = 177,86 €.

VII.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá a § 212 ods. 1 OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného a príbratého účastníka nemožno priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-ZA-OVBP2/V/2014/00600/Kod zo dňa 30. apríla 2014 a vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Predmetom preskúmvacieho konania v danej veci bolo rozhodnutie a postup žalovaného správneho orgánu, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Mesta Žilina č. 18072/2013-49457/2013-OS-HL zo dňa 21. novembra 2013. Predmetným rozhodnutím Mesto Žilina vydalo rozhodnutie o umiestnenie stavby „Žilina - Trnové - Rozšírenie NNK pre spoločnosti v rámci PD“ v k.ú. O..

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Podľa § 246c ods. 1 <. veta prvá OSP, pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 219 ods. 1 <. OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Najvyšší súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov § 247 <. a nasl. OSP) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 <. OSP).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 <. OSP).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 <. OSP).

Podľa § 11 ods. 5 stavebného zákona, územný plán obce ustanovuje najmä

- a) zásady a regulatívy priestorového usporiadania a funkčného využívania územia obce v nadväznosti na okolité územie,
- b) prípustné, obmedzené a zakázané funkčné využívanie plôch,
- c) zásady a regulatívy starostlivosti o životné prostredie, územného systému ekologickej stability a tvorby krajiny vrátane plôch zelene,
- d) zásady a regulatívy ochrany a využívania prírodných zdrojov, kultúrno-historických hodnôt a významných krajinných prvkov,
- e) hranice medzi súvisle zastavaným územím obce alebo územím určeným na zastavanie (ďalej len „zastavané územie“) a ostatným územím obce,
- f) zásady a regulatívy verejného dopravného a technického vybavenia a občianskeho vybavenia,
- g) plochy pre verejnoprospešné stavby, na vykonanie asanácie a pre chránené časti krajiny.

Podľa § 11 ods. 6 stavebného zákona, územný plán obce ustanovuje, pre ktoré časti obce treba obstaráť a schváliť územný plán zóny.

Podľa § 37 ods. 1 stavebného zákona, podkladom pre vydanie územného rozhodnutia sú územné plány obcí a zón. Ak pre územie nebol spracovaný územný plán obce alebo zóny, podkladom na vydanie územného rozhodnutia sú spracované územnoplánovacie podklady podľa § 3 <. a ostatné existujúce podklady podľa § 7a <.; inak stavebný úrad obstará v rozsahu nevyhnutnom na vydanie územného rozhodnutia iné podklady, najmä skutočnosti získané vlastným prieskumom alebo zistené pri miestnom zisťovaní.

Podľa § 37 ods. 2 stavebného zákona, stavebný úrad v územnom konaní posúdi návrh predovšetkým z hľadiska starostlivosti o životné prostredie a potrieb požadovaného opatrenia v území a jeho dôsledkov; preskúma návrh a jeho súlad s podkladmi podľa odseku 1 a predchádzajúcimi rozhodnutiami o území, posúdi, či vyhovuje všeobecným technickým požiadavkám na výstavbu a všeobecne technickým požiadavkám na stavby užívané osobami s obmedzenou schopnosťou pohybu, prípadne predpisom, ktoré ustanovujú hygienické, protipožiarne podmienky, podmienky bezpečnosti práce a technických zariadení, dopravné podmienky, podmienky ochrany prírody, starostlivosti o kultúrne pamiatky, ochrany poľnohospodárskeho pôdneho fondu, lesného pôdneho fondu a pod., pokiaľ posúdenie nepatrí iným orgánom.

Podľa § 37 ods. 3 stavebného zákona, stavebný úrad v územnom konaní zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov a ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenia účastníkov a ich námietky. Stavebný úrad neprihliadne na námietky a pripomienky, ktoré sú v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou.

Podľa § 37 ods. 4 stavebného zákona, ak stavebný úrad po posúdení návrhu podľa odsekov 1 až 3 zistí, že návrh alebo predložená dokumentácia nie je v súlade s podkladmi podľa odseku 1, s predchádzajúcimi územnými rozhodnutiami, so všeobecnými technickými požiadavkami alebo s predpismi uvedenými v odseku 2, návrh zamietne.

Podľa § 39 stavebného zákona, v územnom rozhodnutí vymedzí stavebný úrad územie na navrhovaný účel a určí podmienky, ktorými sa zabezpečia záujmy spoločnosti v území, najmä súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania, vecná a časová koordinácia jednotlivých stavieb a iných opatrení v území a predovšetkým starostlivosť o životné prostredie včítane architektonických a urbanistických

hodnôt v území, a rozhodne o námietkach účastníkov konania. V rozhodnutí o umiestnení stavby si v odôvodnených prípadoch stavebný úrad môže vyhradiť predloženie podrobnejších podkladov, projektovej dokumentácie alebo jej časti; podľa nich môže dodatočne určiť ďalšie podmienky, ktoré sa musia zahrnúť do stavebného povolenia.

Podľa § 62 ods. 3 stavebného zákona, stavebný úrad zabezpečí stanoviská dotknutých orgánov, ich vzájomný súlad a posúdi vyjadrenie účastníkov konania a ich námietky.

Podľa § 126 ods. 1 stavebného zákona, ak sa konanie podľa tohto zákona dotýka záujmov chránených predpismi o ochrane zdravia ľudu o utváraní a ochrane zdravých životných podmienok, vodách, o ochrane prírodných liečebných kúpeľov a prírodných liečivých zdrojov, o ochrane poľnohospodárskeho pôdneho fondu, o lesoch a lesnom hospodárstve, o opatreniach na ochranu ovzdušia, o ochrane a využití nerastného bohatstva, o kultúrnych pamiatkach, o štátnej ochrane prírody, o požiarnej ochrane, o zákaze biologických zbraní, na zaistenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, o odpadoch, o veterinárnej starostlivosti, o vplyvoch na životné prostredie, o jadrovej bezpečnosti jadrových zariadení, o prevencii závažných priemyselných havárií, o správe štátnych hraníc, o pozemných komunikáciách, o dráhach a o doprave na dráhach, o civilnom letectve, o vnútrozemskej plavbe, o energetike, o tepelnej energetike, o elektronických komunikáciách, o verejných vodovodoch a verejných kanalizáciách, o civilnej ochrane, o inšpekcii práce a o štátnej geologickej správe, rozhodne stavebný úrad na základe záväzného stanoviska dotknutého orgánu podľa § 140a <., ktorý uplatňuje požiadavky podľa osobitných predpisov.

Podľa § 140a ods. 1 stavebného zákona, dotknutým orgánom podľa tohto zákona je

- a) orgán verejnej správy, ktorý je správnym orgánom chrániacim záujmy uvedené v § 126 ods. 1 <., ak konanie podľa osobitného predpisu upravujúceho jeho pôsobnosť je súčasťou konania podľa tohto zákona, má naň nadväzovať alebo s ním súvisí,
- b) obec, ak nie je stavebným úradom podľa tohto zákona a konanie sa týka pozemku alebo stavby na jej území, okrem stavieb uvedených v § 117b <.,
- c) vlastník sietí a zariadení technického vybavenia územia a iná právnická osoba, ak to ustanovuje osobitný predpis.

Podľa § 140a ods. 3 stavebného zákona, dotknuté orgány v konaniach podľa tohto zákona chránia záujmy uvedené v § 126 ods. 1 <. v rámci svojej pôsobnosti najmä tým, že majú právo nazerat' do spisov, podávať záväzné stanoviská podľa § 140b <., zúčastňovať sa na ústnom pojednávaní a miestnej obhliadke a vykonávať so stavebným úradom spoločné úkony podľa tohto zákona.

Podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona, záväzné stanovisko je na účely konaní podľa tohto zákona stanovisko, vyjadrenie, súhlas alebo iný správny úkon dotknutého orgánu, uplatňujúceho záujmy chránené osobitnými predpismi, ktorý je ako záväzné stanovisko upravený v osobitnom predpise. Obsah záväzného stanoviska je pre správny orgán v konaní podľa tohto zákona záväzný a bez zosúladenia záväzného stanoviska s inými záväznými stanoviskami nemôže rozhodnúť vo veci.

Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa § 3 ods. 2 správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka, a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka, musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

Podľa § 3 ods. 4 správneho poriadku, správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať

každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných prieťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu veci. Ak to povaha veci pripúšťa, má sa správny orgán vždy pokúsiť o jej zmierné vybavenie. Správne orgány dbajú na to, aby konanie prebiehalo hospodárne a bez zbytočného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podľa § 32 ods. 2 správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu, ako aj konania, ktoré im predchádzali, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Odvolací súd konštatuje, že krajský súd sa náležite vysporiadal so všetkými žalobnými námietkami. Avšak odvolací súd nesúhlasí s posúdením žalobnej námietky žalobcu týkajúcej sa záväzných stanovísk dotknutých orgánov štátnej správy a v tomto smere sa stotožňuje s právnym názorom žalovaného uvedenom v odvolaní. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v zmysle ustanovenia § 37 ods. 3 stavebného zákona, stavebný úrad koordinuje stanoviská dotknutých orgánov tak, aby boli vo vzájomnom súlade, a pokiaľ by sa v konaní vyskytli rozpory, je oprávnený ich odstraňovať, resp. postupovať podľa § 136 SZ. Ak by však boli v rozpore so schválenou územnoplánovacou dokumentáciou, tak ich zamietne.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že stavebný úrad určí okruh dotknutých štátnych orgánov, ktoré vydajú záväzné stanoviská. Účastníci konania môžu namietať obsah týchto stanovísk a správny orgán sa musí s námietkami vysporiadať v odôvodnení rozhodnutia. Avšak, účastník konania nemôže navrhovať ďalšie orgány štátnej správy, ktoré sa majú vyjadriť, resp. podať záväzné stanovisko. Právo účastníka podať námietku sa vzťahuje len ku stanoviskám tých štátnych orgánov, ktoré určil stavebný úrad. Preto správny orgán nebol povinný vyjadrovať sa k námietkam žalobcu, ktorými navrhoval pripojiť vyjadrenia iných štátnych orgánov. Správny orgán je povinný doplniť podklady, ak nejaké stanovisko chýba, ak je však toho názoru, že má zabezpečené všetky stanoviská dotknutých orgánov, ktoré sú vo vzájomnom súlade, nie je dôvod vyjadrovať sa k námietkam ohľadom ďalších štátnych orgánov, ak podľa názoru správneho orgánu ich stanoviská nie sú v danej veci potrebné. Samozrejme povinnosťou konajúceho správneho orgánu je presne uviesť aké orgány štátnej správy boli dotknuté s uvedením ich vyjadrenia. V danom prípade je táto povinnosť splnená v prvostupňovom rozhodnutí, ktoré s druhostupňovým rozhodnutím tvorí jeden celok. Preto nemožno súhlasiť s krajským súdom, ktorý uviedol, že žalovaný mal odôvodniť a vyjadriť sa k námietkam žalobcu, či vo vzťahu k ním uvedeným dotknutým orgánom boli alebo neboli potrebné konkrétne vyjadrenia, resp. stanoviská pri posudzovaní s poukazom na § 37 ods. 2 a 3 stavebného zákona. Odvolací súd v tomto smere dospel k záveru, že stavebný úrad postupoval v zmysle ustanovení § 140a, § 140b stavebného zákona, vyžiadaval si záväzné stanoviská dotknutých orgánov, ktoré v rozhodnutí o umiestnení stavby aj zohľadnil (str. 5 prvostupňového rozhodnutia o umiestnení stavby). Pre riadne naplnenie aplikácie ustanovení § 140a i § 140b stavebného zákona je postačujúce, pokiaľ si stavebný úrad vyžiadaval záväzné stanoviská dotknutých orgánov, ktoré v

rozhodnutí o umiestnení stavby aj zohľadnil.

Krajský súd nevyhodnotil správne túto námietku, keď uviedol, že žalovaný je v ďalšom konaní povinný vyjadriť sa k ďalším navrhovaným štátnym orgánom žalobcom.

Ostatné žalobné námietky krajský súd vyhodnotil správne. Odvolací súd konštatuje, že v rozhodnutí tak prvostupňovom, ako aj druhostupňovom došlo k nezrovnalostiam týkajúcich sa dátumu návrhu na vydanie územného rozhodnutia, avšak ako konštatoval samotný krajský súd, ide zrejme len o písaciu chybu, ktorá sama o sebe nespôsobuje nezákonnosť rozhodnutia, s čím sa zhoduje aj odvolací súd.

K námietke žalobcu, uvedenej v žalobe, týkajúcej sa nepredloženia plnej moci na zastupovanie spoločnosti Stredoslovenská energetika- Distribúcia a.s. spoločnosťou Stredoslovenská energetika, a.s., ktorá splnomocnila spoločnosť BRASS, s.r.o., s ktorou konal správny orgán v územnom konaní, odvolací súd poukazuje na znenie ustanovenia § 17 ods. 3 správneho poriadku, z ktorého vyplýva, že splnomocnenie na zastupovanie treba preukázať písomným plnomocenstvom alebo plnomocenstvom vyhláseným do zápisnice. Správny orgán môže v nepochybných prípadoch od preukazu plnomocenstvom upustiť. Podľa vyjadrenia príbratého účastníka zo zmluvy o poskytovaní služieb uzatvorenej dňa 30. júna 2007 medzi spoločnosťou Stredoslovenská energetika, a.s. a spoločnosťou Stredoslovenská energetika - Distribúcia a.s. vyplýva, že spoločnosť Stredoslovenská energetika - Distribúcia a.s. poskytuje služby v oblasti realizácie energetických stavieb spoločnosťou Stredoslovenská energetika, a.s. Na základe nahliadnutia do tejto zmluvy, stavebný úrad podľa vyjadrenia príbratého účastníka konal so spoločnosťou Stredoslovenská energetika, a.s., resp. spoločnosťou BRASS, s.r.o. Na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia mohol správny orgán upustiť od preukazu plnej moci, avšak ako vyplýva z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. sp. zn. 8Sžf/64/2011 zo dňa 29. novembra 2012) správny orgán môže od preukazu plnomocenstva upustiť, avšak musí sa s tým vysporiadať v rozhodnutí, na základe akých úvah upustil od preukazu plnej moci a z akých dôkazov vychádzal (v tomto prípade zmluva o poskytovaní služieb). Správny orgán sa s týmto nevysporiadal a konal so spoločnosťou BRASS, s.r.o., ktorá konala v mene spoločnosti Stredoslovenská energetika, a.s., ktorá zastupovala stavebníka (Stredoslovenská energetika- Distribúcia, a.s.) bez plnej moci.

Ďalej odvolací súd upriamuje pozornosť na konštatáciu žalovaného uvedenú v druhostupňovom rozhodnutí a vo vyjadrení k žalobe vo vzťahu k posudzovaniu súladu návrhu na umiestnenie stavby s územnoplánovacou dokumentáciou. V rozhodnutí odvolací orgán uviedol len všeobecne, cit.: „Odvolací orgán aj po oboznámení sa s platnou územnoplánovacou dokumentáciou územným plánom mesta Žilina, schváleným Uznesením Mestského zastupiteľstva č. 15/2012 z 20. februára 2012, ktorý v návrhu záväzných častí v Zásadách a regulatívoch umiestnenia verejného dopravného a technického vybavenia územia v čl. 2.18.4.3 Energetika v oblasti energetickej infraštruktúry v nadväznosti na ÚPN VÚC ŽK priamo v bode 3 vyžaduje zabezpečiť spoľahlivú a bezpečnú dodávku a prenos elektrickej energie dobudovaním elektrizačnej rozvodnej sústavy kraja v nadväznosti na transformačné výkony riešiť novými zahusťovacími trafostanicami alebo rekonštrukciou stávajúcich a to formou výmeny transformátorov a v ďalších bodoch kladie požiadavky na technické riešenie nových vedení VN a NN (v zastavanom území káblami v zemi) dospel k záveru, že navrhovaná stavba v celom rozsahu rešpektuje hľadiská a zásady v nej prijaté a schválené.“

Vo vyjadrení k žalobe už konkrétnejšie uviedol, cit. „Žalovaný vychádzajúc zo záväzných častí ÚPD Žilina mal v odvolacom konaní za preukázané, že navrhovaný stavebný zámer zámerom a cieľmi prijatými v jej zásadách a regulatívoch priestorového usporiadania a funkčného využitia územia vo vymedzených častiach katastrálneho územia O. označených v grafickej a textovej časti znakom 8.31.BI/10, 8.31.OV/04 a 8.31.VS/01, cez ktoré má trasa líniovej stavby viesť, neodporuje.“

Krajský súd správne konštatuje, že správny orgán mal konkrétnejšie špecifikovať vo vzťahu k navrhovanej stavbe, kde sa predmetná stavba nachádza (katastrálne územie), presne určiť aké časti územia sú v súlade s územnoplánovacou dokumentáciou, resp. vyslovene uviesť, že návrh na vydanie

územného rozhodnutia je v súlade s platným Územným plánom Mesta Žilina tak, aby z argumentácie žalovaného bolo jasné a určité posúdenie súladu návrhu so zámermi a cieľmi územného plánovania, čo absentuje v prvostupňovom a druhostupňovom rozhodnutí. Nemožno prisvedčiť námietke žalovaného, že krajský súd išiel nad rámec žaloby pri posudzovaní územnoplánovacej dokumentácie, nakoľko predmetná povinnosť vyplýva správne orgánu priamo zo zákona (§ 37 ods. 2 stavebného zákona) a krajský súd prihliada na všetky vady, ktoré moli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia z úradnej povinnosti (250i ods. 3 OSP).

Odvolačný súd neprihliadal na skutočnosti uvádzané žalobcom tak v podanej žalobe ako aj vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného, ktoré sa týkajú iného stavebného konania vo vzťahu k stavbe: „Istiaca prípojková skriňa, elektrické prípojky“, nakoľko nie je predmetom tohto konania.

Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 ako vecne správne potvrdil.

V ďalšom konaní bude žalovaný povinný konkrétne špecifikovať, či návrh na umiestnenie stavby je alebo nie je v súlade s územnoplánovacou dokumentáciou Mesta Žilina. Zároveň odstráni nezrovnalosti ohľadom splnomocnenia buď doložením samostatnej plnej moci v písomnej forme, alebo ústne do zápisnice udelenej stavebníkom priamo spoločnosti BRASS, s.r.o., alebo uvedie na základe akých úvah a akých dôkazov upustil od preukázania plnomocenstva na zastupovanie spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. spoločnosťou Stredoslovenská energetika, a.s.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 250k ods. 1 O. s. p. a úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu v uplatnenej výške 177,86 €, pozostávajúcej z odmeny za 1 úkon právnej služby - písomné podanie na súd vo veci samej - vyjadrenie k odvolaniu žalovaného podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 13a ods. 1, písm. c) vyhlášky, vo výške 139,83 € a režijného paušálu k úkonom právnej služby, 8,39 €, + 20% DPH, spolu vo výške 177,86 €. Odvolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu príbratého účastníka, nakoľko príbratý účastník má v rámci rozhodovania o trovách konania v súdnom konaní osobitné postavenie.

V správnom súdnictve v konaní o žalobách rozhoduje súd o náhrade trov konania predovšetkým podľa § 250k ods. 1 O.s.p., podľa ktorého ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania; môže tiež rozhodnúť, že sa náhrada trov celkom alebo sčasti neprizná, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Ide o osobitné ustanovenie, ktoré upravuje iba právo na náhradu trov konania úspešného žalobcu a v odseku 1 v podstate vylučuje primerané použitie § 142 O.s.p., hoci úspech v konaní sa u žalobcu posudzuje rovnako ako pri použití § 142 O.s.p.

Z uvedeného je zrejmé, že podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v konaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov náhradu trov konania možno priznať len úspešnému žalobcovi.

Nemožnosť priznania náhrady trov konania úspešnému žalovanému, resp. účastníkom konania, ktorých súd pribral do konania podľa § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p., by síce mohla byť chápaná ako narušenie zásady rovnosti účastníkov konania, avšak na druhej strane za súčasnej právnej úpravy nemožno od žalobcu spravodlivo žiadať, aby nahradil trovy vzniknuté účastníkovi, ktorého súd musí podľa § 250 ods. 1 veta druhá O.s.p. pribrať do konania, hoci žalobca jeho pribratie do konania sám ovplyvniť nemohol.

V spojení s vyššie uvedeným, ak teda príbratí účastníci konania nemajú právo na náhradu trov konania, takisto im nemôže byť uložená povinnosť na náhradu trov konania v prípade neúspechu v konaní. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd nemohol príbratému účastníkovi uložiť povinnosť nahradiť trovy konania úspešnému žalobcovi, a teda z dôvodov hodných osobitného zreteľa žalobcovi náhradu trov

konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok